

[Boligministeren.] afveje de øvrige hensyn, nemlig hensynene til de ejere, det drejer sig om, og som tvinges til at afstå deres ejendom. Jeg kan fuldt ud over for hr. Kristen Østergaard bekræfte, at dette ikke er det første skridt på den vej. En samlet reform af hele planlægningslovgivningen er under forberedelse i boligministeriet, men dens gennemførelse må vente, til kommunalreformen er trådt i kraft og den nye administrative inddeling er begyndt at blive et stærkere led i hele vort samfundssystem.

Jeg kan sige til hr. Svend Haugaard, at det også er min opfattelse, at der ikke kan blive tale om at yde erstatning for de højere ejendomsskatter, en grundejer har betalt før zonetovens ikrafttræden. I øvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne fremhæve, at vurderingerne til ejendomsbeskatning ikke uden videre kan tages som udtryk for de værdier, taksationskommissionerne og domstolene opererer med ved fastsættelsen af erstatninger i medfør af zonetoven. Der er i og for sig ikke noget nyt heri. Både ved ekspropriationserstatninger og erstatninger efter byreguleringsloven har vurderingskommissionerne og domstolene betragtet den officielle ejendomsværdiansættelse som kun ét blandt flere momenter i den samlede vurdering af den pågældende ejers tab. Når jeg alligevel gerne vil fremhæve dette forhold, skyldes det den forestående 14. alm. vurdering, hvor der, hvis folketinget vedtager forslaget til ændring af vurderingsloven, vil blive ansat ikke alene en ejendomsværdi som hidtil, men for landbrugsejendomme m.v. en ofte lavere værdi på grund af bondegårdsreglen.

Hr. Svend Haugaard beskæftigede sig med en tidsfrist for sagernes behandling, men erklærede sig tilfreds med den udtalelse, der foreligger i betænkningen om, at dette spørgsmål vil blive taget op til samlet overvejelse. Det er jo ikke alene spørgsmålet om boligministeriets behandling af sagerne, der er aktuelt; det er i det hele taget spørgsmålet om administrationens sagsbehandling, det drejer sig om. Vi vil nu påvirke justitsministeriets særlige udvalg til at søge at fremskynde arbejdet med denne sag.

Hr. Gert Petersen beskæftigede sig en del med det principielle, som jeg ikke skal komme ind på ved denne lejlighed, om man

skal anvende den socialistiske eller den liberalistiske metode til at løse disse problemer. Jeg lyttede mig dog i hr. Gert Petersens tale til en erkendelse af, at denne lovgivning er et fremskridt, og det kan vel heller ikke benægtes i betragtning af, at det er en lovgivning, som ordner og systematiserer byudviklingen på en helt anden måde, end hidtidig lovgivning har gjort det. I øvrigt beskæftigede hr. Gert Petersen sig først og fremmest med de to hovedændringsforslag vedrørende ekspropriation og erstatning, og jeg kan dér henviser til de betragtninger, jeg allerede har gjort.

Ja, jeg tror hermed, at jeg har gjort de bemærkninger, som ordførernes udtalelser gav anledning til.

Kaj Andresen: Et par bemærkninger om finansiering af byggemodningen. Hverken hr. Juul-Madsen eller hr. Kristen Østergaard mente, at det var rimeligt, at kommunerne skulle have lån til byggemodning. Hr. Juul-Madsen henviste i øvrigt til, at vi havde boligfonden, og vi havde frigørelsesafgiften. Om den sidste kan jeg blot sige, hvad allerede er sagt, at foreløbig er der næppe nogen midler fra frigørelsesafgiften at hente til den finansiering.

Man kan selvfølgelig sikre finansieringen over boligfonden, men når vi i denne forbindelse har ønsket en bestemmelse ind om, at her skulle man finansiere det, så er det, fordi man her giver kommunerne en forpligtelse til at byggemodne så og så store arealer i de kommende år; og det må være rimeligt, at de kommuner, der får pålagt en sådan forpligtelse, der for mange udviklingskommuners vedkommende vil stille så store krav til deres økonomi, at de ikke kan klare det, har sikkerhed for, at de kan få lån. Det betyder naturligvis ikke nogen som helst begrænsning i de muligheder, boligfondsloven i øvrigt giver, blot en større sikkerhed for de kommuner, der her er tale om.

I øvrigt forstår jeg ikke hr. Kristen Østergaards bemærkning om, at dette er urimeligt. Så vidt jeg erindrer, var det sådan, at da vi i sin tid behandlede byreguleringsloven — oven i købet et forslag stillet af venstre og de konservative — og vi behandlede den netop dertil svarende paragraf, var det et ønske fra venstres og de konservatives side, at dér, hvor man pålagde en pligt til